

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Maj 1873, kl. 1 e. m.

Memorial, i anledning af återremiss af 3:dje och 4:de punkterna i Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 8, angående kurhusafgiftens upphörande och densammes ersättande med en personlig sjukvårdsafgift.

I sitt ofvanberörda betänkande (N:o 8) hade Utskottet hemställt:

1:o att Riksdagen, med upphäfvande af nu gällande stadganden angående kurhusafgiften, måtte besluta, att för den allmänna sjukvården inom hvarje län eller sjukvårdsdistrikt skulle för år 1874 och vidare årligen, intill dess annorlunda förordnas, af en hvar, som erlägger mantalspenningar, äfven utgöras en personlig sjukvårdsafgift särskildt för hvarje län eller sjukvårdsdistrikt i mån af dess behof; dock att denna afgift, som skulle utgöras af qvinna med hälften af det belopp, som erlägges af man, icke finge sättas högre, än till 1 R:dr i Stockholms stad och 50 öre inom öfriga delar af riket för hvarje skattskyldig af munkön;

2:o att denna sjukvårdsafgift skulle företrädesvis användas till beredande af kostnadsfri vård åt veneriske sjuke och till vidtagande i öfrigt af tjenliga åtgärder för den veneriska sjukdomens hämmande;

3:o att det skulle tillkomma landsting, men i städer, som ej i landsting deltaga, stadsfullmäktige, att årligen till beloppet fastställa den erforderliga personliga sjukvårdsafgiften, samt att de medel, som genom denna afgift inflöto, och hvilka ej finge användas till annat än ofvan bestämda ändamål, skulle förvaltas och redovisas af en, i enlighet med de föreskrifter Kongl. Maj:t kunde i näder meddela, inom hvarje län, eller sjukvårdsdistrikt tillförordnad direktion; och

4:o att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse, med anmälade af dessa beslut, hos Kongl. Maj:t tillika anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes utfärda allmän författning i ämnet, och dervid meddela de föreskrifter, som kunde vara erforderliga angående redovisningen af de genom den personliga sjukvårdsafgiften inflytande medel samt granskningen af de sjukvårdsanstalters förvaltning, hvilka dessa medel tillgodokommit.

Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva båda Kamrarne bifallit de två första punkterna af Utskottets förslag, men återförvisat 3:dje och 4:de punkterna.

Under den diskussion, som i hvardera Kamraren föregick beslutet om denna återremiss, uttalades betänkligheter mot förslaget, att de genom den personliga sjukvårdsafgiften inflytande medel skulle förvaltas och redovisas af en, i enlighet med de föreskrifter Kongl. Maj:t kunde i nåder meddela, inom hvarje län eller sjukvårdsdistrikt tillförordnad direktion, hvilken föreskrift, som tycktes förutsätta, att blott *en* dylik direktion skulle finnas inom hvarje län eller sjukvårdsdistrikt, ansågs kunna vid tillämpningen vålla svårighet i de län, der flera sjukvårdsanstalter, en hvar med sin direktion, funnos inrättade, ehuru länet icke var indeladt i särskilda sjukvårdsdistrikt, eller der hela länet hade ett gemensamt kurhus, men för andra slags patienter flera sjukhus med hvar sitt distrikt, hvarjemte af några talare yttrades den mening, att förvaltningen af ifrågavarande medel borde öfverlemnas åt landstingen. Då i Utskottets förra förslag möjligen kan förefinnas en tve tydighet i förstnämnda afseende, och då det torde vara tillfyllestgörande, att Riksdagen, utan att ingå i närmare bestämmande af frågan, åt hvilken myndighet detta förvaltningsbestyr lämpligast bör öfverlemnas, endast afgör, hvilken myndighet det må tillkomma att besluta uttaxering af den personliga sjukvårdsafgiften, och derjemte föreskrifver, att de genom samma afgift inflytande medel ej få användas till andra, än de i första och andra punkterna af Utskottets förra betänkande bestämda ändamål, har Utskottet trott sig böra tillstyrka, att öfriga bestämmelser i ämnet, som kunna vara af nöden och således jemväl angående dessa medels förvaltning, må öfverlemnas åt Kongl. Maj:t att meddela, då Kongl. Maj:t får tillfälle att, om så erfordras, lämpa föreskrifterna derom efter de olika förhållandena inom särskilda län.

Utskottet hemställer därför, med ändring af sitt i 3:dje och 4:de punkterna af betänkandet N:o 8 framställda förslag,

att Riksdagen må, utöfver det af Riksdagen redan lemnade godkännande af de två första punkterna i Utskottets betänkande N:o 8, vidare besluta:

3:o att det må tillkomma landsting, men i städer, som ej i landsting deltaga, stadsfullmäktige, att årligen till beloppet fastställa den erforderliga personliga sjukvårdsafgiften;

4:o att de medel, som genom denna afgift inflyta, ej få användas till andra, än de i 1:sta och 2:dra punkterna af Utskottets betänkande N:o 8 bestämda ändamål; och

5:o att i underdänig skrifvelse, med anmälan af Riksdagens beslut angående den personliga sjukvårdsafgiften, tillika hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes utfärda allmän författning i ämnet och deri meddela de föreskrifter, som kunna vara erforderliga angående förvaltningen och redovisningen af de genom den personliga sjukvårdsafgiften inflytande medel samt granskningen af de sjukvårdsanstalters förvaltning, hvilka dessa medel tillgodokommit.

Stockholm den 5 Maj 1873.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli d. 5 Maj 1873, kl. 1 e. m.

*Betänkande, angående åtskilliga ännu oafgjorda frågor rörande
Tullbevillningen.*

Angående vissa delar af tulltaxan, hvarom Riksdagen ännu icke fattat hufvudsakligt beslut, likasom i fråga om de af Utskottet erforderliga ansedda ändringar i de vid nämnda taxa fogade *Underrättelser* om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör, går Utskottet nu att afgifva yttrande.

I 1:sta punkten af Utskottets betänkande N:o 3 angående tullbevillningen hade Utskottet hemställt, att bestämmandet af tullsatserna å såväl *Aether* och *Aether spirituosus*, som *Brännvin och Sprit* måtte få anstå, tilldess Riksdagen fattat beslut om beskattningen af den inhemska bränvinstillverkningen, till hvilken hemställan Riksdagens båda Kamrar lemnat sitt bifall.

*Aether, Aether-
spirituosus,
Brännvin och
Sprit.*